

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ RNDr. P. S.**, bývajúceho v B. a **2/ Ing. P. S.**, bývajúceho v B., proti žalovaným **1/ A. S.**, bývajúcemu v Ž., **2/ J. S.**, bývajúcemu vo S., **3/ M. S.**, bývajúcemu v M., **4/ E. K.**, bytom S. a **5/ G. P.**, bytom R., žalovaní 1/, 2/ a 3/ zastúpení JUDr. J. K., advokátom so sídlom v M., **o určenie nehnuteľnosti do dedičstva**, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 6 C 1812/99, o dovolaní žalovaných 1/, 2/ a 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 6. decembra 2007 sp.zn. 1 Co 87/2007 v spojení s opravným uznesením z 31. júla 2008 sp.zn. 1 Co 87/2007 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Michalovce zo 17. júna 2003 č.k. 6 C 1812/99-139 vo výroku, ktorým bolo určené, že do dedičstva po nebohom J. S., zomrelom X., patria bližšie označené nehnuteľnosti (pozemky) nachádzajúce sa v kat. úz. Ž.. Potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa v uvedenom výroku odôvodnil jeho vecnou správnosťou vychádzajúc z právneho záveru, že napriek faktickému odňatiu vecí právnomu predchodcovi žalobcov štátom nedošlo k zániku jeho vlastníckeho práva.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podali dovolanie žalovaní 1/, 2/ a 3/. Žiadali, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okrem nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom namietali, že

odvolací súd sa dôsledne neriadil právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v rozsudku z 26. mája 1999 sp.zn. 4 Cdo 48/99.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Dovolací súd v tejto veci rozhodoval rozsudkom z 26. mája 1999 sp.zn. 4 Cdo 48/99, ktorým na dovolanie žalobcov zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 12. novembra 1998 sp.zn. 11 Co 105/98 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V tomto rozsudku vyslovil záväzný právny názor na otázku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení v súvislosti s otázkou vzťahu reštitučných predpisov a všeobecných občianskoprávných predpisov, a tiež na otázku, či pôvodný vlastník JUDr. J. S. bol dotknutý na svojich vlastníckych právach zásahom štátu vykonaným podľa zákona č. 46/1948 Zb. Tieto otázky riešil tak, že naliehavý právny záujem na žiadanom určení daný je a že pôvodný vlastník uvedeným zásahom štátu na svojich vlastníckych právach dotknutý nebol. Dovolací súd v tomto rozsudku nezaujal záväzný právny názor k otázke platnosti právneho úkonu o prevode vlastníctva sporných nehnuteľností medzi JUDr. J. S. a A. S., výtýkajúc odvolaciemu súdu (str. 8 ods. 3 rozsudku), že týmto okolnostiam nevenoval pozornosť a neskúmal ich v dôsledku svojho nesprávneho právneho názoru o nedostatku naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe. Už len z tej skutočnosti, že odvolací súd dovolaním napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v časti určenia predmetu dedičstva, je zrejmé, že rozhodol v súlade s už skôr vysloveným právnym názorom dovolacieho súdu o existencii naliehavého právneho záujmu na tomto určení. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu (str. 9 posledný odsek) tiež vyplýva, že rozhodol aj v súlade s právnym názorom dovolacieho súdu, podľa ktorého pôvodný vlastník JUDr. J. S. nebol vo svojich vlastníckych právach dotknutý zásahom štátu vykonaným podľa zákona č. 46/1948 Zb. Zo strany odvolacieho súdu nejde ani o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p., nezistil však existenciu žiadnej podmienky uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa písm.d/ a f/ tohto ustanovenia, na ktoré len všeobecne, bez akejkoľvek konkretizácie, poukazovali dovolatelia. Zo spisu nevyplývajú žiadne skutočnosti o existencii prekážky právoplatne rozsúdenej veci alebo prekážky už prv začatého konania (§ 237 písm.d/ O.s.p.), ani taký postup súdu, ktorým by dovolateľom bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podľa § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243 ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcom v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2009

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová